

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

תיבות. הוא גם לא זה שהמציא את השיטה. הלא מאז ומתמיד הרבו יהודים בשימוש בראשי-תיבות ואפילו לקביעת שמות-המישפחה שלהם. ומי אינו יודע על שסימיושפחה לפני הנישואין של האחות אורה הרצוג, רעיית נשיא-המדינה וסווי אבן, רעיית יו"ר ועדת-החוקר-הביטחון? שם מישפחתו לפני הנישואין היה אמב"ש, ראשי-התיבות של אני מאמין באמונה שלמה. וחיים (נח הומיר) באר פירסם לאחרונה כתבה, שבה סיפר על אדם אחד, בנם של ניצולי שואה, שהוריו בחרו לו כשם פרטי את השם מיגו (שם-יוכרו; מרד יהודי גיטו ורשה). והג"ל קרא לכתו הבכורה, כנראה מתוך עומק תודעתו הציונית, סיבה (סבל יהודי ברית-המועצות) ועכשיו, כשנולדה לו בת שנייה, קרא לה אלישבע.

אבל לא סתם אלישבע, אלא אלישבע עם כוונה של ראשי-תיבות. וכך הסביר האב מיגו: מה זה אלישבע, זה איננו יהודי (ושומרון בלי עזה)? **צבי הלפור, תל-אביב**

השכם והמישקפיים

על שגה בזיהויו של פלסטיני באתונה (אחרי ההתפוצצות), העולם הזה 17.2.88.

האדם המופיע, ביחד עם הבימאית סימון ביטון, בתצלום מאתונה, המלווה את הדיווח של

שמאהה
נחמי באתונה

ענת סרגוסטי, איננו אבו עלי שאהין, מי שגורש מרצועת-עזה ללבנון. האדם בתצלום הוא ג'וזף סמאהה, מעורכי השבועון יום אל-סאבט. לשניים אימנם מישקפיים, שפם ומזח גבוה ומקריה אבל שאהין הוא שאהין וסמאהה הוא סמאהה. **אנמון חזירי, יפו**

עני חשוב כמת

על המשבר במערכת הבריאות. בשירור יומן השבוע נקול ישראל הושמע ראיון עם מנהל בית-חולים בצפון. כבוד המנהל אמר, בתמצית רברו, כי יש רפואה כלכלית או כלכלה רפואית.

למי שכל 20 אלף דולר לשלם, ניצל וחי. אחרת מתממשת האימרה: עני חשוב כמת.

עקיבא יחזקאל, קריית-אטא

לוח זמנים

על יממתו של בחורי-גינה (חוף בחורף), העולם הזה 17.2.88.

בחורי-גינה מתעמקים כל ימיהם בתלמוד ואמורים להיות חריפיל-שון וחדירניסות. לכן מתבקש, שכאשר גדיאור, בחורי-הגינה המבלה בשפת-הים בעיצומו של חורף (כדבריו: חצי יום בישיבה, חצי יום בים) והמודיע כי הבילוי בים משפר את חיי-המין, ניסח את יומו ביתר פירוט. אולי כך: חצי יום בים, חצי יום בישיבה ולילה שלם בשכיבה. **גדעון רוזנבלט, תל-אביב**

הלוח שבחרו

על מיכתב אחד למדור המיכתבים לרותי (העולם הזה 17.2.88).

מדוע יצא החרוץ / של הגברת נעמי רון / על בוגר קיבוץ / המבקש להשיג סטון / בעזרת מיכתב בחרוצים / השווה, ערך, שני וזוים? הכוונה, היא, כמובן / לאותו נהג חרון / הגר ליד הים / ומחפש לשפר את הקיים / בעזרת נאה וכשלה / שתחזיר אותו בשאלה / מעיסוקו בגינון ומריצייה / וכמובן גם ממסטרובציה.

צביה חרמוני, נבטחים

הפרקליט והעניבה

על דמות דיוקנו האמיתית של פרקליט (ד"ר ח' מתוך כלא-הנשים", העולם הזה 17.2.88). את המיסגרת שסיפרה על עתירתה של אביבה גרנות, להעלות את שכרה מעבודתה בכלא,

פרקליט עמירם
מינומום בכלא

לשכר-המינימום במשק, קישט תצלום שהיה אמור להיות דמות דיוקנו של הפרקליט המייצג את גרנות בעניין זה, עורר-הריון אבי (העמרה) עמירם.

אבל במקום עמירם הופיע בתצלום פרקליט נכבד אחר, שעניבתו אפילו נשאה את סמל לשכת עורכי-הריון, רק שהוא לא היה עמירם. **ע. חדרה, רמת-חן**

● פרקליט עמירם האמיתי, ראה תצלום.

זה לא כראי

על השפעתה הטובה של סידרה עיתונאית (ד"ר ח' מתוך כלא הנשים", העולם הזה 30.12.87 והלאה)

קרובה שלי היתה בכלא נווה-חירצה, על שימוש בסמים, קרוב לשלוש שנים. לאחרונה היא השתחררה וראתה את הסידרה על נווה-חירצה בהעולם הזה. היא מציעה להרבות בנושאים מסוג זה בעיתון כדי שכולם יבינו שפסע אינו משתלם. גם אני, במיקצועי עובדת עם נוער בעייתית, וסבורה שיש להרבות בנושאי פליילים ובית-סוהר, כדי שכל הפושעים והעבריינים ידעו ויבינו ואולי יחשבו פעמיים אם זה כראי.

יעל גולדפרד, תל-אביב

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדון 3, תל-אביב, מיקוד — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם לפנות בט"ל לפון — 322262 (03), בפקס-מיליה — 245242*3-972. מנזי 2009, ובטלפק — RMYM IL 341667.

הגדרה גרעינית

לגמרי לא בטוח שמדענים רחוקים מהחיות העולם הזה (בלי מרכאות), כפי שכבר הזכרנו בגליון העולם הזה שהופיע השבוע לפני 25 שנה ובו הזכרנו דבריו של אחד מבכירי מכון ויצמן ברחובות, פיסיקאי-הגרעין עמוס דה-שליט. ובה אמר הפרופסור:

● "העולם נחלק בין אלה החולמים על זוג-אופניים ובין אלה החולמים על מכונת קאדילאק".

קווא יקי.

את סכום הנזק המלא לכשזה יתגבש, אלא אם כן ישולם הסכום האמור במישרי תוך 20 יום מת-אריך מיכתבי זה.

אשר על-כן הנכם מתבקשים לפרסם את ההכרזה בגליון העולם הזה הקרוב, וכן לשלם כמיש-רדי את הסך של חמישה מיליון ש"ח, הכל כאמור לעיל, שאם לא-יכן אי-אלך לנזקט נגדכם בצעדים מישפטיים בהתאם להוראות מרשי.

אלכסנדר

קיסר ונפוליון

עך כאן המיכתב של עורך-הריון, כשם מרשו המכובד.

איכשהו הוא מזכיר לי את הסיפור על זלמן ארון, שאחר מעסקניה-המפלגה ניגש אליו ואמר לו: "מגיע לי מזל טוב".

"על מה?" תמה ארון.

"זוכיני מן האשמה של קבלת שוחד" אמר העסקן.

"מעניין", השיב ארון, "אני מעולם לא זוכיתי משום אשמה".

חפר מספר על מיכתב-ההוקרה שקיבל מייג-אל ירין ויגאל אלון, על גבורתו בקרב. וזה מעניין.

יש בארץ אלפי חיילים קרביים של מילחמת-העצמאות. אף אחד מהם לא קיבל מעולם מיכתב-הוקרה של ירין ו/או אלון ו/או מישהו אחר על גבורתו.

אני עצמי השתתפתי בכמה עשרות פעולות-קרב, וגם בהצייירת-קרב-ההוקרה, ומעולם לא קיבלתי מיכתב-הוקרה מאיש. מעניין.

אני מתרשם עמוקות מן העובדה שחיים חפר השתתף בקרב על המשרפה והפשיטה על בית-מכס סודי. אני מודה ומתודה שלא שמעתי מעולם על הקרבות הכבדים האלה. אולי הייתי עסוק בדרום כשפעולות אלה שינו את ההיס-טוריה בצפון.

אשר לליל-הגשרים ולהעברת המפעילים — אלה שייכים לתקופה קודמת. אני התייחסתי בפירוש למילחמת-העצמאות, ולה בלבד. חפר היה אז בדמי עלומי, ולאפי בני-גילו חירפו יום-יום את נפשם. אחרים מהם גם כתבו שיריים.

אולם אם זה חשוב לחיים חפר — אני מכה על חסא ומכריז בזה קבל עם ועולם, בקול-יקולות, שחיים חפר היה גיבור-מילחמה, שהשתתף בקרב בות כבירים, מקרב ווסטרלו ועד לקרב על המית-לה, ושיש באמתתו מיכתב-ההוקרה של אלכסנדר דר הגדול, יוליוס קיסר ונפוליון.

אלא שכל זה אינו נוגע לעניין שעליו הגבתי — התקפתו הנבנית של חפר על יוסי הראל, מפקד האוניה אקסודוס. גיבור אוטנטי, שגילה גדלות-נפש והביע אהדה לרעיון ספינת-המגנדי-שים. שלא לדבר על הרמו הדק של חפר, באותה מחרוזת, שאם ימשיכו העורבים במעלליהם יקרה להם מה שקרה ב-1948. כלומר: גירוש המוני בנוסח מאיר כהנא וגאנדי.

כן, שכחתי עוד מעשה-גבורה של חפר: אחרי מילחמת ששת-הימים נלווה לגאנדי, כאחד חו האיש, במיבצעים של ציר-אדם (מירפיים).

חפר היה או גרופי של גאנדי, כשם שהיה ונשאר גרופי של יגאל אלון ויצחק רבין.

אין לי ספק שיש לו גם מיכתב-ההוקרה של גאנדי. מדוע לא יתגאה גם בהם?

או אני מתנצל ומסיר את כובעי. להווי יודע לכל: חיים חפר הוא גיבור-מילחמה.

א.א.א.א.

תמיד שיעשעה אותי העובדה שגדולי-המשמיעים הם הרגישים ביותר להשמעות. כשהם נמצאים בצד השני של המיתר. יש להם, כדודי-בלל, עוד רק מאור.

כזהו, כנראה, גם חיים חפר. חפר משמיע על ימין ועל שמאל. הוא השמיע את גדולי-המדינה וקטניה (וגם אותי). אבל אחרי שהקדשתי לו כמה שורות, הוא יצא ממש מגדרו.

עוד לא יכשה הדיו של דבריי, וכבר שוגר לי פתשגן כהול של עורר-דיו.

זהו נוסח המיכתב — "מבלי לפגוע בזכויות — באמצעות שליח".

ביומנו האישי טוען העורך, בין היתר, כי מרשי

מאיים חפר (עם רבין) מיכתב-ההוקרה מהרמטכ"ל.

בכל 15 החודשים של מילחמת-העצמאות לא שמע אף כדור אחד שורק.

להווי יודע לכם כי מרשי השתתף כלוחם הן במיסגרת צה"ל והן במיסגרת חוליית-הפלמ"ח להעפלה ביבשה, וגטל חלק בהיתקלויות בנשק קר וחם מעבר לגבול בסודיה ובלבנון.

מרשי השתתף גם כלוחם בקרבות אחרים ובין השאר, לשם הדוגמה בלבד, נטל חלק בפשיטה על בית-המכס הסודי מעל גשר בנווה-יעקב, בקרב על המשרפה במיסגרת גרוד 9 ובפיצוץ גשרים.

מרשי קיבל בעינינים אלה מיכתב-ההוקרה הן מהרמטכ"ל דאן, יגאל ירין ו/או, והן מיגאל אלון ו/או.

בניגוד ללוחמים מפורסמים אחרים מ-1948, אכן העריף מרשי להתרבו בתיאור עלילותיהם של אחרים, ולא להקדיש את עטו מאז ועד היום לתיאור הקרבות שאותם עבר על בשרו.

הפירסום האמור בגליון העולם הזה יש בו, ללא כל סכס סכס, אמת, כדי לכוזב ולהשפיל את מרשי ולפגוע בדמותו.

הנכם גרדישים כזאת לפרסם הכחשה לפירסום האמור בגליון העולם הזה הקרוב במסגרת, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשוחרר, תוך יתואם נוסח ההכחשה עם החתום משה.

הנזקים שנגרמו למרשי כתוצאה מפירסום דבר-השקר האמור הם חמורים ביותר, ולצדדי פשרה בלבד מעמיד מרשי את הנזק על סך של חמישה מיליון ש"ח, תוך שמירת זכותו לתבוע